

Delen

Geliefd mens,

Op zaterdagochtend lukt het me meestal om, na het ontbijt en zittend aan de keukentafel, wat uitgebreider de krant te lezen dan op andere dagen. Terwijl ik lees - en vaak ook nog daarna - bekruipt me regelmatig een gevoel van ongemak en verdriet. Het maakt me onzeker over mijn plek in die grote wereld en roept de vraag op wat ik kan doen om die een beetje mooier en liefdevoller te maken. Die vraag bracht een herinnering naar boven van lang geleden. Ik zag mezelf weer zitten in groep 3 van de basisschool waar het volgende verhaal werd verteld:

Bij het meer van Galilea volgden duizenden mensen Jezus, omdat ze hadden gehoord dat hij zieken genas. In een afgelegen gebied bleven ze bij hem, ook toen ze honger kregen. Jezus zei tegen zijn leerlingen dat zij de mensen eten moesten geven. Dat leek onmogelijk. Er was bijna niets — alleen een jongetje met een mand met daarin vijf broden en twee vissen. Toch nam Jezus het aan, dankte God en begon het te delen. Wonderlijk genoeg werd het eten steeds meer. Iedereen kreeg genoeg, en er bleef zelfs nog over. ¹⁾

Ik geloof niet in het letterlijke wonder dat zo weinig eten een hele menigte kan voeden. Mijn aandacht blijft hangen bij dat jongetje en de keuzes die hij had: niets geven, want er was toch niet genoeg of alleen geven aan de meest hongerigen. Wat me raakt is dat hij het gewoon gaf, onbevangen en zonder voorbehoud.

Zelf ben ik soms terughoudend om te delen, uit angst om zelf tekort te komen. Heb ik wel genoeg, is het niet verstandiger om iets achter de hand te houden? Je weet immers nooit hoe het leven loopt. Tegelijkertijd kan ook de vraag opkomen of ik eigenlijk wel recht heb op wat ik bezit, op mijn overvloed. Heb ik het gekregen of verdiend? Wat heb ik het eigenlijk getroffen: ik ben gezond, volgde een opleiding en ik heb werk. Op al die gebieden heb ik zo veel ontvangen. Ik leef in luxe, ook al besef ik dat lang niet altijd.

Maar hoe zou je nu kunnen leven vanuit solidariteit en vertrouwen in plaats vanuit een gevoel van tekort? Bij het beantwoorden van de vraag helpt het misschien als je zelf hebt ervaren hoe het is als anderen met je willen delen. Een vriend die voor je betaalt als je krap bij kas zit, een buurvrouw die je kinderen van school haalt als de tijd je ontglipt, iemand die voor je kookt in tijden van ziekte of rouw.

Wat hebben wij, naast materieel bezit, te delen aan tijd, aandacht en talenten en op welke manier kunnen die worden ingezet? Een van mijn talenten is dat ik liefde kan geven. Wanneer ik mijn tijd en aandacht deel en echt liefdevol aanwezig ben, ontstaat er soms iets wat moeilijk in woorden te vangen is. Juist die momenten laten voelen dat mijn aanwezigheid ertoe doet en verbinden mij met iets groters. Iets delen geeft mij dan vaak zoveel meer terug.

Ik verlang naar een plek waar ik mij verbonden voel met het grotere geheel. Waar ik word bemoedigd: ga maar, doe maar, deel en ontvang. Een plek waar ik het niet alleen hoef te doen. Daar voel ik de verbinding met jou, met mij en met de wereld.

Volgende week zaterdag zal ik weer aan de keukentafel zitten met de krant voor mij. En weer zal ik, gelukkig maar, geraakt worden door wat ik lees. En hopelijk zal ik mij dan niet alleen onmachtig voelen maar ook weer kansen zien om met mijn mogelijkheden en liefdevol te werken aan die menswaardige wereld. Vanuit het vertrouwen en vanuit het geloof dat je door te delen vermenigvuldigt.

Met een hartelijke groet,

Zuster Christien Kamermans, in nauwe samenwerking met broeder Marten van der Wal

¹⁾ Vrij verwoord naar Johannes 6: 5-13